

Anexa nr.3 la Hotărârea nr.1/22.02.2021

Propuneri de îmbunătățire a legislației stabilite de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în ședința din 22 februarie 2021, în condițiile art.27 alin.(1) din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
I.	<u>Codul de procedură civilă</u>			
1.	<u>Codul de procedură civilă</u>	<p>Art. 94 pct. 1 lit. k): „Judecătorii judecă: 1. în primă instanță, următoarele cereri al căror obiect este evaluabil sau, după caz, neevaluabil în bani: (...) k) orice alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști;”</p>	<p>Modificarea art. 94 pct. 1 lit. k) din Codul de procedură civilă, în sensul creșterii pragului valoric al cererilor evaluabile în bani de competența de primă instanță a judecătoriei de la 200.000 lei la 1.000.000 lei.</p>	<p>Realitățile economice s-au modificat în perioada scursă de la intrarea în vigoare, în anul 2013, a noului Cod de procedură civilă, având ca efect creșterea, în general, a valorii cererilor deduse judecății. Astfel fiind, s-a produs o creștere a numărului de cereri care, având o valoare mai mare de 200.000 lei, intră în competența de primă instanță a tribunalelor. O asemenea situație are ca efect o anumită alterare a echilibrelor urmărite de legiuitorul noului cod, creșterea numărului de cauze aflate pe rolul tribunalelor fiind acompaniată de scăderea, relativ simetrică, a celor înregistrate la judecătorii. Or, și aceste din urmă instanțe trebuie să păstreze în competență un număr semnificativ de cauze, atât în considerarea apropierii lor de justițiabili (ceea ce, se știe, asigură serioase avantaje în</p>

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
				<p>planul administrării dovezilor, al comunicării actelor procedurale, al cheltuielilor de judecată și, în genere, al colaborării dintre părți și instanță), cât și a faptului că ele reprezintă un nivel jurisdicțional extrem de important în formarea judecătorilor nou intrați în magistratură, confruntarea acestora cu o cazuistică cât mai diversă și provocatoare fiind, cu evidență, foarte utilă.</p> <p>Volumul de activitate al secțiilor civile din cadrul instanței supreme este în continuă creștere, determinând reducerea timpului de studiu și cercetare a doctrinei și jurisprudenței și împiedicând realizarea unor lucrări de calitate, ceea ce impune reducerea competenței materiale, care se poate realiza numai legislativ.</p>
2.	<u>Codul de procedură civilă</u>		<p>Completarea art. 135 din Codul de procedură civilă, în sensul introducerii unui nou alineat după alin. (1), alin. (1¹), cu următorul cuprins:</p> <p><i>„(1¹) Conflictul de competență ivit între două judecătoria sau/și tribunale care se află în circumscripții diferite ale unor curți de apel se soluționează de curtea de apel din circumscripția căreia face parte a doua instanță investită cu soluționarea cauzei.”</i></p>	<p>Pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se află (cel puțin în materie civilă) un număr ridicat de conflicte de competență ivite între judecătoria aflate în circumscripția unor curți de apel diferite, încărcând rolul instanței supreme și solicitându-i resursele, deși, în concret, complexitatea juridică a acestora este, cel mai adesea, scăzută ori cel mult moderată. În aceste condiții, atribuirea în competența</p>

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
				<p>Înaltei Curți a unor astfel de conflicte merită regândită, curțile de apel fiind mai bine plasate pentru a le prelua. În acest fel, se asigură un plus de celeritate în soluționarea lor, dată fiind apropierea dintre judecătoria înaintea căreia s-a ivit conflictul și curtea de apel în circumscripția căreia se află respectiva judecătorie.</p> <p>În măsura în care, în mod excepțional, problemele de drept asociate unor asemenea conflicte de competență ar fi de o ridicată complexitate, generând o jurisprudență neuniformă între curțile de apel, intervenția reglatoare a instanței supreme poate fi obținută pe calea recursului în interesul legii.</p>
6.	<u>Codul de procedură civilă</u>	Art. 613 alin. (4): „(4) Hotărârea curții de apel prin care se soluționează acțiunea în anulare este supusă recursului.”	Modificarea alin. (4) al art. 613 Cod procedură civilă, după cum urmează: <i>„(4) Hotărârea curții de apel prin care se soluționează acțiunea în anulare este definitivă.”</i>	Volumul de activitate al secțiilor civile din cadrul instanței supreme este în continuă creștere, determinând reducerea timpului de studiu și cercetare a doctrinei și jurisprudenței și împiedicând realizarea unor lucrări de calitate, ceea ce impune reducerea competenței materiale, care se poate realiza numai legislativ.
II.	<u>Codul de procedură penală</u>			
4.	<u>Codul de procedură</u>		La articolul 367, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3 ¹),	Este necesară reglementarea explicită, și în procesul penal, a unui caz de

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
	<u>penală</u>		cu următorul cuprins: <i>„(3¹) Suspendarea judecării se poate dispune atunci când, într-o cauză similară, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost sesizată cu o cerere de decizie preliminară.”</i>	suspendare facultativă a judecării în ipoteza sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene într-o cauză similară, asemănător dispoziției existente în legislația procesual civilă (art. 413 alin. 1 pct. 1 ¹ din Codul de procedură civilă). O atare prevedere ar reflecta specificul și finalitatea deciziei preliminare și ar înlătura divergențele apărute în practica completurilor de 5 judecători în materie penală. În plus, o atare posibilitate de suspendare facultativă este prevăzută de lege în materia hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (art. 476 alin. 4 din Codul de procedură penală), rațiuni identice justificând reglementarea asemănătoare și în domeniul deciziei preliminare pronunțate de instanța comunitară.
5.	<u>Codul de procedură penală</u>	Art. 368 alin. (1): <i>„(1) În cazul în care, potrivit legii, se cere extrădarea unei persoane în vederea judecării într-o cauză penală, instanța pe rolul căreia se află cauza poate dispune, prin încheiere motivată, suspendarea judecării până la data la care statul solicitat va comunica hotărârea sa asupra cererii de extrădare. Încheierea instanței este</i>	La articolul 368, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: <i>„(1) În cazul în care, potrivit legii, se cere extrădarea unei persoane în vederea judecării într-o cauză penală, instanța pe rolul căreia se află cauza poate dispune, prin încheiere motivată, suspendarea judecării până la data la care statul solicitat va comunica hotărârea sa asupra cererii de</i>	Limitarea posibilității de exercitare a contestației doar împotriva încheierilor prin care se dispune în primă instanță suspendarea judecării corespunde specificului acestei căi de atac și asigură, totodată, corelarea cu prevederile art. 367 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
		supusă contestației în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă, la instanța ierarhic superioară.”	<i>extrădare. Încheierea dată în primă instanță este supusă contestației în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă, la instanța ierarhic superioară.”</i>	
6.	<u>Codul de procedură penală</u>		La articolul 368, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins: „(5) <i>Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în cazul în care se cere, potrivit legii, consimțământul statului care a predat persoana extrădată, în vederea judecării sale pentru alte fapte decât cele care au motivat predarea.</i> ”	Rațiunile care justifică suspendarea judecării în caz de extrădare activă subzistă și în ipoteza în care regula specialității prevăzută de art. 74 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 302/2004 impune obținerea prealabilă a consimțământului statului solicitat pentru judecarea persoanei predate pentru o altă faptă decât cea care a motivat predarea, în acest ultim caz continuarea judecării nefiind posibilă până la obținerea răspunsului statului solicitat.
7.	<u>Codul de procedură penală</u>	Art. 400 alin. (1): „(1) Rezultatul deliberării se consemnează într-o minută, care trebuie să aibă conținutul prevăzut pentru dispozitivul hotărârii. Minuta se semnează de membrii completului de judecată.”	La articolul 400, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) <i>Rezultatul deliberării se consemnează într-o minută, care trebuie să aibă conținutul prevăzut pentru dispozitivul hotărârii. Minuta se semnează de membrii completului de judecată și, după caz, de magistratul-asistent.</i> ”	În conformitate cu dispozițiile art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă, „minuta, sub sancțiunea nulității hotărârii, se va semna pe fiecare pagină de către judecători și, după caz, de magistratul-asistent, după care se va consemna într-un registru special, ținut la grefa instanței. Acest registru poate fi ținut și în format electronic.” Propunerea de modificare a

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
				dispozițiilor art. 400 alin. (1) din Codul de procedură penală are ca scop realizarea corelării legislative cu textul art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asigurând, în același timp, caracterul unitar al normelor de procedură și uniformitatea regulilor privind semnarea minutei la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție.
8.	<u>Codul de procedură penală</u>		La articolul 406, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1 ¹), cu următorul cuprins: <i>„(1¹) În cauzele în care instanța a fost sesizată prin rechizitoriu, hotărârea se redactează în cel mult 60 de zile de la pronunțare.”</i>	Instituirea unui termen diferit, mai lung, pentru redactarea hotărârilor în cauzele în care instanța a fost sesizată prin rechizitoriu corespunde unei realități obiective, și anume complexitatea mult superioară a acestora în raport de restul cauzelor soluționate de instanțele penale, realitate care determină, în mod frecvent, depășirea termenului de redactare de 30 de zile, cel puțin la nivelul instanței supreme.
9.	<u>Codul de procedură penală</u>	Art. 406 alin. (2): <i>„(2) Hotărârea se redactează de unul dintre judecătorii care au participat la soluționarea cauzei, în cel mult 30 de zile de la pronunțare, și se semnează de toți membrii completului și de grefier.”</i>	La articolul 406, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: <i>„(2) Hotărârea se redactează de unul dintre judecătorii care au participat la soluționarea cauzei sau de magistratul-asistent, după caz, și se semnează de toți membrii completului și de grefier.”</i>	Modificarea alineatului (2) reprezintă consecința propunerii de introducere a alin. (1 ¹) al art. 406, fiind justificată, în plus, și de caracterul redundant al formulării actuale.
10.	<u>Codul de procedură</u>		După articolul 419, se introduce un nou articol, articolul 419 ¹ , cu	Propunerea este menită a limita numărul excesiv de cauze având ca

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
	<u>penală</u>		<p>următorul cuprins:</p> <p>„(1) În cazul în care apelul este îndreptat împotriva deciziei instanței de apel, admisibilitatea cererii se examinează în camera de consiliu, de un complet format dintr-un judecător, fără citarea părților și fără participarea procurorului.</p> <p>(2) Dacă cererea de apel nu respectă dispozițiile art. 408, judecătorul o respinge ca inadmisibilă, pronunțându-se prin încheiere definitivă.</p> <p>(3) În cazul în care constată că cererea de apel îndeplinește condițiile prevăzute de art. 408, judecătorul dispune prin încheiere trimiterea cauzei în vederea judecării apelului, în complet constituit potrivit legii.”</p>	<p>obiect căi de atac îndreptate împotriva unor hotărâri definitive. Aceste cauze au o pondere ridicată în activitatea completurilor de 5 judecători, diminuând nejustificat timpul alocat dosarelor în care au fost exercitate căi de atac admisibile. Instituirea unei etape filtru, asemănătoare celei parcurse în procedura recursului în casație, ar asigura atât efectivitatea accesului părților la justiție, cât și evitarea supraaglomerării rolului instanțelor cu cereri repetitive, inadmisibile, îndreptate împotriva unor hotărâri definitive.</p> <p>Soluția propusă se regăsea parțial și în Codul de procedură penală din 1968 (art. 385^{10a}), în reglementarea privind calea ordinară de atac a recursului, dovedindu-se, în practică, utilitatea acestei dispoziții în ipoteza declarării unor căi de atac vădit inadmisibile.</p>
11.	<u>Codul de procedură penală</u>		<p>La articolul 425¹, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:</p> <p>„(8) Cererile de contestație îndreptate împotriva hotărârii pronunțate în calea de atac a contestației se soluționează potrivit dispozițiilor art. 419,¹ care se aplică în mod corespunzător.”</p>	<p>Argumentele care stau la baza acestei propuneri sunt asemănătoare celor expuse la propunerea de introducere a articolului 419¹, introducerea unei dispoziții exprese și în materia contestației fiind menită a acoperi ipoteza exercitării unor căi inadmisibile de atac împotriva hotărârilor pronunțate în contestație.</p>

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
				Formularea propusă are un caracter mai larg, avându-se în vedere tipurile diferite de hotărâri ce se pot pronunța în varii etape procesuale (încheiere sau decizie).
12.	<u>Codul de procedură penală</u>	Art. 453 alin. (2): „(2) Revizuirea hotărârilor judecătorești penale definitive, exclusiv cu privire la latura civilă, poate fi cerută numai în fața instanței civile, potrivit Codului de procedură civilă.”	La articolul 453, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) <i>Revizuirea hotărârilor judecătorești penale definitive, inclusiv cu privire la latura civilă, poate fi cerută numai în fața instanței penale.</i> ”	Există o necorelare a textelor din procedura penală cu cele din procedura civilă în legătură cu calea de atac a hotărârii revizuite, întrucât căile de atac din procedura penală nu au corespondent în procedura civilă. În cele mai multe cazuri, se solicită revizuirea laturii civile pentru a se modifica încadrarea juridică în materie penală și a avea astfel temei pentru revizuirea hotărârii pronunțate de instanța penală.
III.	<u>Legea nr. 303/2004</u>			
1.	<u>Legea nr. 303/2004</u>	Art. 96 alin. (3): „(3) Există eroare judiciară atunci când: a) s-a dispus în cadrul procesului efectuarea de acte procesuale cu încălcarea evidentă a dispozițiilor legale de drept material și procesual, prin care au fost încălcate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, producându-se o vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac	Abrogarea alin. (3) al art. 96 din Legea nr. 303/2004 privind răspunderea materială a judecătorilor cu privire la definiția erorii judiciare și menținerea reglementării anterioare Legii nr. 242/2018, după cum urmează: „ <i>Cazurile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procese penale sunt stabilite de Codul de procedură penală.</i> ”	Actualul mecanism permite autorității administrative să evalueze dacă, în cadrul unui proces, s-au efectuat acte procesuale cu încălcarea evidentă a dispozițiilor legale de drept material și procesual sau, strict în cazul judecătorului, s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă în mod evident contrară legii sau situației de fapt care rezultă din probele administrate în cauză, situații prin care au fost afectate grav drepturile,

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
		<p>ordinară sau extraordinară; b) s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă în mod evident contrară legii sau situației de fapt care rezultă din probele administrate în cauză, prin care au fost afectate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară.”</p>		<p>libertățile și interesele legitime ale persoanei, vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară. Aceasta implică o rejudecare, practic, de către autoritatea administrativă, a soluției de ultimă instanță pronunțate într-un proces judiciar.</p> <p>Definirea erorii judiciare în termenii actuali pune în discuție întreaga stabilitate a raporturilor juridice, precum și autoritatea puterii judecătorești, atâta vreme cât statuările definitive ale instanțelor pot fi repuse în discuție, sub motiv de încălcare a legii sau stabilirea eronată a situațiilor de fapt, prin reevaluarea judecăților finalizate, de către Inspekția judiciară. Se deschide, în felul acesta, posibilitatea unui control administrativ, în afara sistemului căilor de atac, ceea ce contravine în mod flagrant statului de drept și dispozițiilor constituționale, conform cărora hotărârile judecătorești sunt supuse numai căilor de atac prevăzute de lege (art. 129 din Constituție), iar nu unor verificări administrative, care să stea apoi la baza stabilirii unor erori judiciare.</p>
IV.	<u>Legea nr.</u>			

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
	<u>304/2004</u>			
1.	<u>Legea nr. 304/2004</u>	Art. 16 alin. (3): „(3) Hotărârile judecătorești trebuie redactate în termen de cel mult 30 de zile de la data pronunțării. În cazuri temeinic motivate, termenul poate fi prelungit cu câte 30 de zile, de cel mult două ori.”	La articolul 16, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) <i>Hotărârile judecătorești trebuie redactate în termen de cel mult 30 de zile de la data pronunțării, cu excepția cazurilor în care legea prevede termene diferite pentru redactarea hotărârilor. În cazuri temeinic motivate, termenul poate fi prelungit cu câte 30 de zile, de cel mult două ori.</i> ”	Modificarea propusă este menită a asigura corelarea textului cu norma din Codul de procedură penală (art. 406), astfel cum s-a propus a fi modificată.
2.	<u>Legea nr. 304/2004</u>		La articolul 16, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins: „(4) <i>Hotărârile judecătorești se pot semna și cu semnătură electronică în condițiile art. 406 din Codul de procedură penală și art. 426 din Codul de procedură civilă. Proba semnăturii electronice a hotărârii se va face în aplicația informatică și în raportul generat de aceasta.</i> ”	Reglementarea semnăturii electronice, în mod expres în Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, este necesară ca o componentă a modernizării actului de judecată, în condițiile unui proces de digitalizare a justiției, conferind independență și responsabilitate judecătorilor, grefierilor sau magistraților-asistenți într-o măsură mai mare, precum și un grad ridicat de transparență a hotărârilor emise de autoritatea judecătorească, întărind forța juridică și asigurând și pe această cale securitatea spațiului juridic național și european. Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, ca lege specială, nu este suficientă, întrucât Legea privind

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
				<p>organizarea judiciară, ca lege organică, cu caracter general privind semnarea hotărârii reprezintă cadrul adecvat pentru o reglementare previzibilă, predictibilă și de calitate a legii cu privire la semnarea celui mai important act procedural dat de judecător, cât și pentru coexistența celor două modalități de semnare a hotărârilor, în concordanță și cu dispozițiile art. 6 paragraf 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.</p>
V.	<u>Legea nr. 535/2004</u>			
1.	<u>Legea nr. 535/2004</u>	<p>Art. 40: „Competența de judecată în primă instanță a infracțiunilor de terorism aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”</p>	<p>Articolul 40 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1161 din 8 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 40. - <i>Competența de judecată în primă instanță a infracțiunilor de terorism aparține curții de apel.</i>”</p>	<p>Propunerea are în vedere revenirea la formula legislativă anterioară modificărilor aduse Legii nr. 535/2004 prin Legea nr. 58/2019. Expunerea de motive la acest ultim act normativ nu relevă rațiunile care au stat la baza acestei modificări, în condițiile în care ea pare a nu avea în vedere criteriul valorificat în mod tradițional pentru stabilirea competenței în primă instanță a instanței supreme, și anume calitatea persoanei. În plus, din jurisprudența recentă rezultă că natura și particularitățile cauzelor din această categorie nu</p>

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
				prezintă un grad de complexitate care să justifice o derogare de la competența generală a curților de apel în materia infracțiunilor grave (art. 38 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală) și judecarea în fond a acestei categorii de fapte de către instanța supremă.
VI.	<u>Legea nr. 164/2014</u>			
1.	<u>Legea nr. 164/2014</u>	Art. 8: „Deciziile de validare/invalidare ale Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților pot fi atacate în termen de 30 de zile de la comunicare. Litigiile privind modalitatea de aplicare a prevederilor prezentei legi sunt de competența secțiilor civile ale tribunalelor, indiferent de calitatea titularului acțiunii.”	Articolul 8 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru	Prin modificarea adusă art. 8 din Legea nr. 164/2014 prin Legea nr. 212/2018, a revenit spre competență, instanței civile, soluționarea contestațiilor împotriva deciziilor de validare/invalidare emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților. Înaintea acestei modificări, competența aparținea instanței de contencios administrativ. Pentru că norma este lacunară sub aspectul căilor de atac, interpretarea care s-a impus, prin trimitere la regula de drept comun, în tăcerea legii, a fost aceea a existenței și a căii de atac a recursului. În acest context, Înalta Curte de Casație și Justiție judecă recursuri în această materie, fiind, de altfel, singura lege privind măsurile reparatorii, care are deschisă această cale de atac.

Nr. crt.	Actul normativ	Textul în vigoare	Propunerea privind îmbunătățirea legislației	Motivare
			<p>modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p><i>„Art. 8. - Deciziile de validare/invalidare ale Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților pot fi atacate cu contestație în termen de 30 de zile de la comunicare. Litigiile privind modalitatea de aplicare a prevederilor prezentei legi sunt de competența secțiilor civile ale tribunalelor, indiferent de calitatea titularului acțiunii. Hotărârea pronunțată în contestație este supusă numai căii de atac a apelului în termen de 30 de zile de la comunicare.”</i></p>	<p>Modificarea textului menționat vizează uniformizarea regimului căilor de atac în materia legilor reparatorii și reducerea duratei de soluționare a cauzelor care este în favoarea justițiabililor.</p>